

Byer sælges den fede Jerseymælk, som er blevet betalt med en betydelig højere Pris; og som ifølge sin Kvalitet, det store Fedtindhold, er en højere Pris værd. Ligeledes skal jeg nævne noget saadant som den Mælk, der er solgt til Byerne som egentlig Børnemælk, den Mælk, der produceres under særlig Kontrol baade med Hensyn til Dyr lægetilsyn med Besætningen og Kontrol med de Fodermidler, som anvendes. Det er ogsaa Mælk, der betinger en højere Pris, og hvis man vil vedblive at have den Slags Mælk, bliver man ogsaa nødt til at betale denne Pris.

Lovforslaget indeholder ikke noget om, hvad Udsalgsprisen skal være, ikke noget om, hvad Forhandlerne maa tjene; de skulde ikke kunne sluge en betydelig Del af Statstilskuddet. Det forekommer mig ogsaa, at efter Lovforslaget vil de smaa Mælkeproducenter paa Landet ikke blive ligestillet med Byernes Beboere. Efter Lovforslaget kan der til ethvert Barn i Byerne under 6 Aar faas et Tilskud af 7 Ø. daglig til Nedsættelse af Mælkeprisen. Men noget tilsvarende kan ikke siges at være sikret den lille Jordbruger paa Landet, der kan have 2—3 Børn under 6 Aar og kun en meget lille Mælkeproduktion. Det er derfor noget, der maa overvejes og ses nærmere paa.

Staten skal altsaa give 8 Mill. Kr. til Nedsættelse af Prisen for Mælk til Børn. Bemærkningerne til Lovforslaget oplyser, at der er 400,000 Børn under 6 Aar; det bliver 7 Ø. daglig pr. Barn. Men det forekommer mig, at Lovforslaget ikke yder nogen Garanti for, at de 7 Ø. virkelig kommer Børnene til gode. Efter Lovforslaget kan Forældrene jo nemlig anvende dem ogsaa til andre Ting. Jeg maa da formode, at det er Meningen, at der skal udstedes Mærker eller Kort paa denne Mælk, som skal medfølge ved Indkøbet, og at den billigere Mælk kun kan faas ved Aflevering af disse.

Jeg finder, som sagt, at Lovforslaget gør et noget ufærdigt og noget forhastet Indtryk. Om det har været Genstand for Forhandling i Prisreguleringskommissionen, ved jeg ikke rigtigt, men jeg tvivler noget om det. Vi fra vor Side kan imidlertid ikke ret vel billige, at et Lovforslag af den Betydning og den Karakter hverken har været forelagt eller behandlet af det staaende Landbrugsudvalg eller af Ernæringsraadet og formentlig heller ikke af Landbrugsministeriet, skønt det dog vedrører et Landbrugsspørgsmaal; men det undrer jo ganske vist mindre under de nuværende Forhold. Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at Mejeriorganisationen havde

tiltraadt Lovforslaget, som det foreligger, men nogen Erklæring fra denne Organisation, som altsaa er den eneste, der synes at have haft med Sagen at gøre, foreligger ikke. Medens den saakaldte Smørløv var vel forberedt, synes jeg ikke, dette kan siges om det foreliggende Lovforslag. Derfor tror jeg, det vil være nødvendigt, at et Udvalg faar Lejlighed til at skaffe forskellige Oplysninger; og et Udvalg maa have nogen Tid til at overveje Sagen. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og Fremme.

Den Lejlighed, som Forhandlingen om dette Lovforslag giver, vil jeg gerne bruge til at henlede Opmærksomheden paa en Bekendtgørelse af 8. December 1917 angaaende Byernes Forsyning med Mælk, en Bekendtgørelse, der i Stilen er et ret karakteristisk Eksempel paa, hvordan Kancellistil kan være i Aaret 1917 og fremtræde med Indenrigsministerens Underskrift. Bekendtgørelsen er fra Formens Side mærkelig, og naar man kommer til dens Kærne, forekommer det mig, at det ikke er muligt at opfylde det stillede Krav. Jeg vil gerne have Lov til at opløse Bekendtgørelsen, den er ikke ret lang. Den begynder, som den Slags Bekendtgørelser plejer, med at henvise til Loven af 7. August og til Straf af 10,000 Kr. eller eventuelt Fængsel. Dernæst hedder det: „Det Mejeri eller anden Virksomhed eller Enkeltmand, der direkte eller gennem Mellemand køber eller paa anden Maade overtager Mælkeleverancen fra en Mælkeproducent, som efter 1. Oktober 1917 direkte eller indirekte, saasom gennem Mejerier eller Forhandler, har leveret Mælk til Forsyning af en By eller bymæssig Bebyggelse, paadrager sig herved Forpligtelse til at levere til Forsyning af den paagældende By eller bymæssige Bebyggelse et Kvantum Sødmælk, der svarer til, hvad den paagældende Landejendom har leveret i samme Periode i Aaret 1916; og til en Pris, der i Almindelighed betales Mælkeproducenter, som leverer til den paagældende By eller bymæssige Bebyggelse. I Tilfælde af Uoverensstemmelse fastsættes denne Pris efter Indenrigsministeriets nærmere Bestemmelse. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft. Indenrigsministeriet den 8. December 1917. Ove Rode.“

Det er ret betegnende, at i et af vore mest betydende Landbrugsblade udtaler en ung Landmand sig om denne Bekendtgørelse. Han har spekuleret over den i et